

POLITIKA, KÖZÉLET, KERESZTÉNYISÉG

Másfél évszázada visszatérő kérdés a parlamentáris demokráciákban, hogy a keresztény egyházak lehetnek-e és milyen módon részesei a politikának, a társadalmi közéletnek. Különösen választások, politikai válságok vagy az egyének és a közösség életét alapjaiban meghatározó törvények elfogadása idején kerül a téma az érdeklődés előterébe.

◆ **Az egyházak ne politizáljanak! – fogalmazódott meg ez az elvárás a 19. század utolsó harmadában.**

A hitre, egyházakra ellenségesen vagy gyanakodva tekintők szerint a hit és vele az egyház létezése nem a köz-, hanem a magánszférába tartozik, a vallási közösségek illetéktelenek véleményt formálni a politika kérdéseiben. Erre a keresztény közösségek közül elsőként a katolikus egyház adott feleletet. XIII. Leó pápa kezdeményezése útjára indította a katolikus társadalmi tanítást, a társadalomteológia azóta aprólékosan kidolgozott rendszerét. Abból indult ki, hogy az egyház és annak hívei a világban élnek, éppen ezért felelősséget viselnek a világ dolgainak alakulásáért, és joggal formálhatnak véleményt a társadalmi élet dolgaiban. Így az Egyház kötelességet mulasztana, ha evangéliumi küldetéséből fakadóan nem foglalna állást az evilági valóság, a politika, a gazdaság, az emberi kapcsolatok kérdéseiben, ha nem vértézne fel híveit a világban való tájékozódás szempontjaival. Ezért kell visszautasítania minden olyan törekvést, amely a hitet, az egyházat, a hívő embereket a templomok falai közé kívánná száműzni a közélet világából.

Ugyanakkor azt is világosan ki kell mondani, hogy az egyház maga nem politikai intézmény, párt vagy mozgalom.

A hívő ember nem Krisztus hitének pártkatonája, hanem világnézeti és erkölcsi elvek hordozója. Ebből fakad II. János Pál pápának az a kijelentése, hogy a társadalmi tanítás nem ideológiai, politikai állásfoglalás vagy doktrína. Sokkal inkább a világ erkölcsi állapotának megítélése az igazságosság, a társadalmi szeretet, az emberi méltóság és a közösségi létezés érdekei alapján. Erkölcsi üzenet a politika, a közélet számára.

A II. Vatikáni Zsinat is az evilági valóságok jogos autonómiájáról beszél, miközben a hívő ember lelkiismereti, hitéből fakadó kötelességének tekinti a közös emberi felelősség vállalását, a köz dolgaiban való cselekvő részvételt. Fontos viszont, hogy ez a jog és kötelesség nem az egyházat mint intézményt, hanem a hívőket és nem kifejezetten vallási jellegű közösségeiket illeti meg. Az egyház dolga ezen a téren annyi, hogy buzdítja híveit a köz ügyeiben való aktív részvételre, tanításában pedig erkölcsi, de semmiképpen sem politikai elveket és értékeket fogalmaz meg. Az erkölcsi elvek politika nyelvére

A II. Vatikáni Zsinat (1963)

való lefordítása minden egyes, a politika kérdéseiben állást foglaló hívő személyes mérlegelésének tárgya.

Nem az egyház tehát az, amely politikai vitákban vagy választási helyzetekben valamelyik oldalra áll, valamely pártot támogat, az egyház maga nem párt, rajta kívül álló politikai szervezetek mögé sem sorakozik fel. Nem az egyházak támogatnak egyes pártokat, másokat pedig nem, hanem a politika szereplői azok, akik elveikben, programjaikban értékeket választanak vagy tagadnak, elérve, hogy a hívő emberek ezek után melléjük álljanak vagy éppen elutasítsák őket.

Politikai kultúránkban vannak magukat kereszténynek nevező pártok is.

De ezek sem az egyház teljes hitét képviselik a világban, nem valamiféle politikai klerikalizmus szószólói, hanem tagjaik közös meggyőződése révén más mozgalomnál bőségesebben, hitelesebben merítenek azokból az elvekből és értékekből, amelyeket lelkiismereti ajánlásként az egyház eleve tanít. Több, egymással vetélkedő politikai erő is verseng a hívő emberek megnyeréséért, ilyenkor is a hívő ember dolga mérlegelni, hogy mely programok hitelesebbek a számára. Ha valamely párt a hittel, a keresztény erkölccsel nyilvánvalóan összeférhetetlen elveket hirdet, akkor az egyént a hite és a lelkiismerete, de nem az egyház vagy annak papja kötelezi arra, hogy elutasítsa az ilyeneket.

Még így sem könnyű a keresztény dolga, hiszen minden feléje forduló politikai erő a közjő szolgálójának mondja magát, miközben gazdasági, szakpolitikai kérdésekben az ezek mögött rejlő erkölcsi tartalmat, értéket nehéz felismerni. Ilyenkor csak az adhat némi támpontot, ha a programját megfogalmazó politikus maga hiteles, morálisan kifogástalan, vagy éppen hitét nyíltan vállaló közszereplő. Ami pedig a politikai mérlegeléshez szükséges, egyház tanításából fakadó alapértékeket illeti, ezek között olyanok jöhetnek szóba, mint az élet értékének és az emberi méltóságnak mindenre és mindenkire kiterjedő védelme, az emberek boldogulásának és gyarapodásának igénye, a társadalom és az emberi kapcsolatok jó rendjének képviselése, a családok, a jövő nemzedékek oltalmazása és támogatása, a haza, a nemzet szolgálata, a kultúra és a természet értékeinek megőrzése, a társadalom dinamikus és lehetőség szerint harmonikus fejlődésének elősegítése.

Az egyházaknak nem feladata, küldetése és lehetősége konkrét politikai megoldások megfogalmazása. A vallásos emberek dolga, hogy külön-külön mérlegeljék az eléjük táruló politikai kínálatot, és döntésre jussanak. Ám különbözések nem maradhatnak, a számukra leghitelesebb állásfoglalást kell meghozniuk a legfontosabb evangéliumi, lelki, lelkiismereti municióra, a hitre, a reményre és a szeretetre hagyatkozva. ♦

SZÖVEG –
FÁBIÁN TIBOR református lelkész, publicista

SOROZAT –
LÉTKÉRDÉS

VÁLLALJUK HITÜNKET A POLITIKÁBAN!

1989 szabadító karácsonyát megelőzően egy temesvári pap hangjára figyelt a kontinens. Esténként a lélegzetünket visszafojtva hallgattuk a Szabad Európa Rádiót, néztük a Panoráma című tévéműsort. Éreztük, hogy valami rendkívüli történik. Történelem zajlik körülöttünk.

◆ Ha az az akkori fiatal lelkész közel három évtizede nem kezd el „politizálni”, ha nem emeli fel hangját az elnyomó rendszer ellen, ha egyik nap mégis eltéved a félelem dzsungelében, akkor minden másképp történt volna azon a bizonyos karácsonyon. Az „itt állok, másképp nem tehetek” lutheri vállalása volt ez, egy olyan középviselő, amihez fentről kap a magányos hang erőt, hogy szava messze hangozzék, meghaladjon nyelvi és országhatárokat. A temesvári szikra nélkül vajon mennyi ideig húzta volna még a minden eresztékében recsegő-ropogó rendszer? A történelemben persze nincsenek feltételes módon kezdődő mondatok, de bármi is lenne a válasz, az egykori segédlelkész szabadságkiáltása és kiállása megrengette a szocialista Romániát.

Sok minden változott a rendszerváltás békés és forradalmi átmenetei óta. Ami nem: a keresztény ember elhívása és üzenete ma is ugyanaz, a pártpolitikai csatározások, a nyomasztóan alacsony színvonalú közbeszéd közegeiben is. A krisztusi értékek képviselete, felvállalása, hirdetése. Erre kaptuk a küldetésünket.

Most, amikor naponta beigazolódni látjuk Robert Schuman kereszténydemokrata politikai szavainak kiáltó igazságát („Európa vagy keresztény lesz, vagy nem lesz”), rádöbbenhetünk, hogy a néma és önfeladó, a sarokba húzó, az eseményeknek gyáván és politikai korrektséggel hátat fordító kereszténység nem elég.

Ki kell mondanunk: a keresztyén embereknek és keresztyén értékeknek is helye van a politikában, a közéletben, a pártokban. Országalkotó tényezőként.

Az Unió-alapító szavait nem kell magyarázni: földrészünk minden eresztékében recseg-ropog, hitbéli és értékválságban szenved, amelynek jele, hogy megvetik, lenézik, sőt megszólják és diszkriminálják a keresztyén értékeket. Mindent átvett az úgynevezett „sokszínű társadalom” bálványozása, ideológiája, akkor is, ha az dekadens és az európai civilizációt elutasító, romboló magatartással egyenértékű.

Eközben mi Kárpát-medencei otthonunkban szeretnénk továbbra is képviselni és élni Schuman örökségét. Londonból, Brüsszelből, Párizsból ma már világosan látszik, a keresztyén Magyarország a nyugalom szigete, ahol természetes és magától értetődő, hogy az állam vezetői segítik és értékelik az egyházak szolgálatát. Ezért is kellenek a krisztusi értékeket felvállaló pártok, az elkötelezett politikusok, akik nemcsak vitázni, de imádkozni is tudnak. Akik nem önerőből akarnak egy országot vezetni, mert az véges, hanem ahogy Szent István is tette, tudnak egy hont, és benne önmagukat Istenre bízni, tőle kérni áldást és jövendőt. A keresztyén politikus a hitelveit is beépíti a mindennapokba. Nem másokat zavaróan, de úgy, hogy mégis egyértelmű és világos legyen hitbéli elkötelezettsége. ◆

A DUPLA

VÉDELMI RENDSZER

„Ne féljete!” – számomra ez a kereszténység alapmotívuma. Azt jelenti, hogy földi eszközökkel nem vagyunk megfélemlíthetők, zsarolhatók. Úgy gondolom, ez az igazi szabadság, a függetlenség záloga.

◆ Persze a keresztény gondolkodás nem egyenlő a felelőtlenséggel, hiszen naponta, aztán életünk végén egész földi létünkéről el kell számolnunk a Jóistennek. Ez azt jelenti, hogy számonkérhetők vagyunk. Pontosan ezért logikus és érdemes közéleti dolgainkat, közös ügyeink irányítását keresztény emberekre bízni. Nem véletlen, hogy a kereszténydemokrata politikusokat mindegyik diktatúra (a nemzeti és a nemzetközi szocialista is) üldözte, mert a realitásokat figyelembe véve még megvalósítható és egyúttal leginkább ideális társadalmi berendezkedést képviselték – vagyis az abszolút közepet.

A kereszténydemokrata politikusoknak vékony pallón kell haladniuk, biztonságosan, kiszámíthatóan, megingások nélkül. Ne legyenek szemforgató farizeusok, akik bort isznak és vizet prédikálnak, ugyanakkor ragaszkodjanak a krisztusi tanításhoz minden körülmények között. Ez a hitelesség záloga. A Jóisten a keresztény politikusokat dupla védelmi rendszerrel látta el. Az első maga az erkölcsi rend, amelyet Krisztus tanítása alapján igyekszünk napról napra megélni és ahhoz alkalmazkodni. Ugyanakkor tapasztaljuk, hogy stresszesebb időszakokban, nehezebb élethelyzetekben az erkölcshez való kapcsolódás kötelékei meglazulni látszanak, és hajlamosak vagyunk egyre nagyobb érdeklődéssel

figyelni a minket körülvevő szirénhangokra. Ilyenkor léphet be a második védelmi vonal: az önző emberi szempontok rendszere. Ez pedig azt jelenti, hogy vitatható tartalmú dolgok (például karriervágy) is állhatnak a jó szolgálatában, ha visszatartanak az erkölcsi rossztól (mert akkor vége lenne a politikai pályafutásnak).

Isten minden eszközt a jó szolgálatába tud állítani – persze csak a mi közreműködésünkkel. Így tehát két esélyünk is kínálkozik arra, hogy ellentmondjunk a csábításnak, legyen az pénzügyi jellegű vagy egyéb. Egy dupla védelmi vonalnál ritka, hogy mindkét rendszer egyszerre hibásodik meg, azonban sajnos erre is láttunk már példákat. Ezért nagyon fontos minden közéleti szereplőnél az egyéni felelősség és a hitelesség.

Szent II. János Pál pápa útmutatása (Christifideles laici) kell hogy legyen a mérce minden kereszténynek, minden politikusnak és minden keresztény politikusnak: „Az egyéni törtetés, hatalomimádat, önzés, korrupció, amelyeket gyakran hangoztatnak vádként a közügyekben tevékenykedő vagy képviselőiséget vállaló, az uralkodó osztályhoz tartozó, a különböző politikai pártokhoz csatlakozó emberekkel kapcsolatban, valamint az az igen elterjedt vélemény, ami a politikát az erkölcsi veszély szükségyszerű helyének tekinti, semmiképpen sem igazolhatja a keresztények közügyekkel szembeni kételkedését vagy tartózkodását.” ◆

SZÖVEG –
KÓLNEI LÍVIA

SOROZAT –
LÉTKÉRDÉS

CSAK NEM POLITIKUS AKARSZ LENNI?!

Kedves Lányom! Meglepődtem, amikor mondtad, hogy politikus szeretnél lenni. Legszívesebben azonnal letorkoltalak volna: Jaaaaaj, csak az neeee! De diplomatikus szülőként először inkább csak hallgattam, és fontolgattam, mit is válaszoljak erre. Most azonban szeretném összefoglalni a gondolataimat a terveiddel kapcsolatban, hátha hasznukat veszed.

◆ **Politikusok mindig voltak, amióta csak emberi közösségek léteznek, mert az emberi sokaság nem tud együttműködni vezetés nélkül.**

Régen vezéreknek, törzsfőnököknek, fejedelmeknek, királyoknak nevezték őket. És persze politikusok voltak a közvetlen tanácsadók, segédek is: az alvezérek, a vének, a befolyásos vazallusok, hűbéresek, miniszterek, titkárok. Valószínűleg ez a legősibb mesterség (nem pedig az, amit általában legősibbként emlegetnek), és szükség is lesz rá mindaddig, amíg az emberek nagyobb közösségeket alkotnak. Régen is és ma is háromféleképpen lehetett valaki vezető: születési előjog, egyéni rátermettség vagy protekciós kapcsolatok révén. E három lehetőség persze gyakran keveredik, sőt, ha a három feltétel együtt érvényesül, az a legbiztosabb recept a politikai sikerhez.

A 16. század elején Niccolò Machiavelli megírta „A fejedelem” című összefoglaló művét az uralkodásról, vagyis a tömegek befolyásolásának és vezetésének

művészetéről. Ezt írta többek között: „A fejedelem országának megtartása érdekében gyakorta arra kényszerül, hogy rossz legyen, mert ha az a közösség, amelyikre szükséged van, hogy hatalmad fenntartható, romlott, annak a jellemét kell követned, hogy eleget tehess neki. Márpedig ilyenformán a jámbor cselekedetek ellenségeid leszel.” Sokat és sokan kárhoztatják Machiavellit, amiért elválasztotta az erkölcsöt a hatalomgyakorlástól – pedig ő csak őszintén leírta a tapasztalatait, amelyeknek nagy része ma is érvényes.

A kérdés tehát: mint keresztény erkölcsi rendet követő ember, tarthatod-e majd magadat elveidhez akkor is, ha politikus leszel? Ha megelégszel az alsó tisztségekkel, akkor talán igen. De miért elégednél meg velük?

És mindjárt adódik a másik kérdés: lemondhat-e egy keresztény ember arról, hogy befolyásolja a politikát, vagyis az emberi közösség életét, amiért erkölcsi aggályai vannak a politikai szereplőkkel szemben? Nyilvánvaló, hogy nem mondhat le róla.

Slachta Margit, az első képviselő a magyar parlamentben, az Országház folyosóján (1920)

A keresztény hit megélése ugyanis nemcsak magánügy, hanem legalább ugyanannyira közügy is, vagyis egy „keresztényebb” társadalom építése.

Ha tehát döntéshozói pozícióba kerülsz, ellen kell állnod a hatalom kísértéseinek.

Annak, hogy mindent és mindenkit a te céljaid érdekében használj, és kiiktarandó zavarként tekints a másra törekvőkre. Annak, hogy magadat, barátaidat és rokonaidat az átlagpolgárokénál nagyobb előnyökhöz juttasd anyagi téren. Meg kell őrizned józan

önértékelésedet, tudnod kell, hogy nem kizárólag neked lehet igazad. El kell viselned kritikáidat, sőt, időnként meg kell látnod saját hibáidat az ő görbe tükrükben. Meg kellene őrizned az önkritika és a bocsánatkérés képességét, hiszen nem vagy mindenható és mindentudó – ezeket azonban a beosztottaid és főnökeid politikai öngyilkosságnak fogják tartani, és mindent megtesznek, hogy eltántorítsanak. Támogatóidnak az lesz az érdekük, hogy ne vedd észre a hibáidat (és az ő hibáikat), ellenfeleid pedig nem a javadat akarják majd, hanem bukásodat.

Mégsem beszéllek le a politikusi pályáról, mert Isten biztosan nem azért teremtette ezt a sok szép lehetőséget tartogató világot, hogy építéséről, gondozásáról csak úgy lemondjunk. Ha az Ő vezetésére bízod magad, és nem elsősorban a körülötted álló emberekre hallgatsz, akkor van remény, hogy nem kell feladnod önmagad. Talán neked sikerül az, ami sokaknak nem: erkölcsösen hatalmat gyakorolni.

Tudatosan a végére hagytam a véleményemet arról, hogy te nőként akarsz teret nyerni ebben a ma még férfiak által uralt közegben.

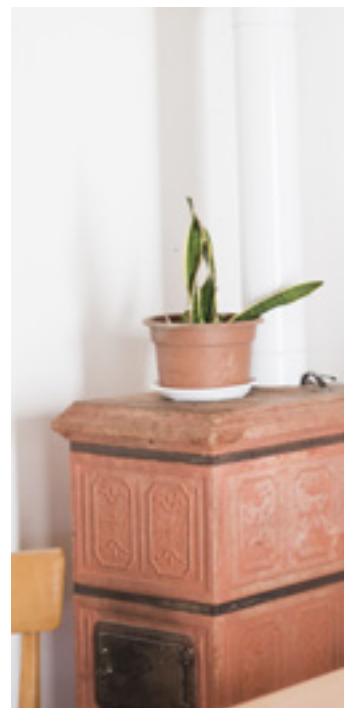
A férfiak vezérelte politika hosszú távon csődöt mondott – elég végigtekinteni Európa történelmében, a háborúk során, amelyek hatalmas és szinte folyamatos érvágást jelentettek a népességnek, és az anyagi fejlődést is sokszor lenullázták. Nem tudjuk, milyen lett volna egy nők és férfiak által egyforma arányban irányított történelem, de a múlt csődjét látva a jövőben érdemes lesz kipróbálni. A konfliktusok nem fognak csökkenni, de talán ritkábban jutnak majd el a tettelegességig, vagyis a háborúig.

A női–férfi hatalommegosztás persze nem megy könnyedén, ezt te is tapasztalod majd, ha esetleg férfikollégáid egymás közt megvitatnak fontos döntéseket, és téged kész tények elé állítanak, vagy ha kétszer annyit kell gályáznod egy előléptetésért, mint nekik. De gondolj arra, hogy Isten nem azért teremtette az embereket férfinak és nőnek, hogy ne együtt, egyenlő lehetőségekkel és felelősséggel viseljék a világ gondját, ezért állj a sarkadra! Gondolatban veled leszek.

(Fiktív levél: ezeket mondanám a lányomnak, ha politikus szeretne lenni, de a valóságban még nem kellett szembenéznie ezzel a nehézséggel.) ♦

Kép: Claudia Gori, Italy, Shortlist, Professional, Contemporary Issues (Professional competition), 2018 Sony World Photography Awards

SZÖVEG –
PÁCZAI TAMÁS

SOROZAT –
VILÁG-KÉP

NEGATÍV HULLÁMOK

◆ Erika a képen látható elektromágneses védőruhájában hagyja el otthonát, így jár dolgozni és bevásárolni, éjszaka pedig egy ezüst- és rézszálakból szőtt takaróval védi testét az elektromos kisülésektől. Érzékeny ugyanis a különböző elektromágneses hullámokra, így a rádiók, mobiltelefonok, wifihálózatok generálta elektroszomgra. Bár az orvostudomány hivatalosan nem betegségként tekint a szakzsargonban

Az 53 éves *Máté Erikát* a Milánóhoz közeli vigevanói otthonában fényképezte *Claudia Gori* fotóriporter. Az Olaszországban élő magyar hölgy a látszat ellenére nem méhész, hanem egy különös betegség ellen védekezik.

elektromágneses túlérzékenységgént emlegetett allergiás tünetekre, a telekommunikáció fejlődésének egyik nemkívánatos mellékhatását jelezheti, hogy a WHO becslése szerint az emberiség három százaléka érzékeny az elektromos zajra.

A webbeteg.hu vonatkozó írása szerint „minden eletromos vezetőnek van elektromos vesztesége, a szigetelés ellenére azokból elektronok lépnek ki, elektromos erőteret létrehozva. Az emberi szervezet jól vezető közeg, amelyben az elektronok hatnak a sejtekre, és akár DNS-mutációt is okozhatnak.”

Hitelesen még nem tudták bizonyítani, hogy az elektroszomg komolyan károsíthatja a szervezetet, de az tény, hogy egyes emberek rosszul lesznek csekély mértékű elektromágneses hatás esetén is. A tünetek között szerepelhet fejfájás, hányinger, kiütések, éjszakai ébredés, állandó fáradtság, súlyosabb esetekben szív- és keringési problémák.

Claudia Gori olasz fotográfus és író társa, Giacomo Alberto Vieri 2017-ben készítették a riportot az elektroszomgra allergiás emberekről. A szerzőpáros szerint az olasz társadalom négy százaléka szenved ettől a betegségtől: sok riportalanuk költözött olyan elhagyott falvakba, ahol minimális a mobilhálózatok erőtere, gyakran választanak lakóhelyül vastag falú épületeket, többen a számítógépeiket, telefonjaikat is „elektronbiztos” védőburokban tartják.

Claudia munkáját a World Photography Awards 2018 fotópályázat utolsó fordulójába választotta a zsűri. A győzteseket április 19-én jelentik be, a kiállítás pedig április 20-tól május 6-ig látogatható a londoni Somerset House-ban. A teljes sorozat a fotós honlapján tekinthető meg: claudiagori.com. ◆

SZÖVEG –
BAKA ILDIKÓ

KÉPEK –
PÁCZAI TAMÁS

SOROZAT –
RIPORT

EGY NAGY ADAG SZERETETBURGERT, ITTFOGYASZTÁSRA!

Néhány éve egy vidám egyetemista társaság egyik tagja így fordult Marika nénihez a kávézóban: *„Most csak 1000 forint van nálam, nem tudom, hogy egy pálinkát kóstoljak meg belőle, vagy inkább egyek itt egy burgert.”* *„Adj pár napot, és megalkotom neked a pálinkás hamburgert”* – jött a válasz. Még aznap este megvette a gyümölcsöket, pálinkába áztatta, nemsokára elkészült a különlegesség első változata. Marika néni hangulatos hamburgerezőjében (hivatalosan: Marika néni kávézója) ez egyáltalán nem meglepő.

- ◆ Amikor Magyarországon elkezdtek árulni a hamburgert, Marika néni is megkóstolta az egyik vendéglátóhelyen, de nem ízlett neki. Azt gondolta, lehet ezt jobban is csinálni, úgyhogy belevágott. „1984-ben nyitottam, pár évvel később hazánkban is megjelent a McDonald’s, akkor nagyon sok hamburgeres megszűnt Pesten. Én eldöntöttem, hogy bárhogy is lesz, nem zárok be. Ha nekem kell fizetni azért, hogy ezt csinálhassam, akkor is csinálom, mert szeretem – mondja. – Ez a munka nem unalmas, nincs két egyforma puffancs, valamit mindig változtatok, és időnként kitalálok újakat is.” Az új típusokat kóstolgatja és tökéletesítgeti a „megjelenés” előtt, van többek között narancsos, barackos, szőlős, banános és töltött káposztás is. „Szabolcsi lány vagyok, ott pici töltött káposztákat készítettünk, most is ilyeneket rakok a puffancsba. Ma egyébként karajt sütöttem, ott az edényben már olvad a csirkemell holnap reggelre, a mélyhűtőben pedig máj van, úgyhogy mindennap más készül.” Közben becsomagolja az egyik hátizsákos vendég fél hamburgerét, belerak még egy kis szelet húst, hogy „legyen neki vacsorára”.

A 75 éves asszony egyedül működteti a boltot, nincs alkalmazottja, mert ő „mindig is ilyen aktív életet élt.” Büszkén meséli, hogy a 34 év történetéből hamarosan könyv készül, és hogy a piros-fehér-zöld díszítésű fociburgerét egy hölgy már Németországban is készíti egy olyan vendéglátóhelyen, ahova sok magyar jár. Kifejezetten emiatt kereste fel Marika nénit.

A „rajongók” ilyeneket írnak róla a Facebookon: „Ki kell próbálni! Használati utasítás: előtte és utána egy hétig tilos enni.” „Egy baj van a hamburgerrel: hogy én még nem kóstoltam.” „Ha szeretetburgerre vágyom, betérek hozzá.” Ő pedig meghallgatja azt, akinek másodszorra sem sikerült a vizsgája, meg elmagyarazza, hogy egy-egy ételt hogyan kell készíteni, majd cetlire írja a telefonszámát, hogy a kolléga felhívhassa, ha esetleg elakad a receptmegvalósítás közben. „Dicsérni is szoktam őket, mostanában inkább a fiúkat, úgy érzem, hogy nekik nagyobb szükségük van a megerősítésre.” Az egyetemisták

cserébe nagyon készségesek, ha vendéglátójuknak számítógéphasználati gondjai támadnak.

Egészen váratlan, sőt, sorsfordító események is történhetnek velünk, ha betérünk a hamburgerezőbe – legalábbis ezt tudtam meg a kedvenc történetéből. Amikor még bódéként működött, a kígyózó sorban egy fiú, majd egy lány következett, elvitelre kértek burgert. „Elkészült az étel, a fiú pedig így szólt: – Marika néni, egybe tetszett csomagolni, de mi nem együtt vagyunk. – Még – mondtam erre. Pár hónap múlva, amikor ismét megjelentek, mosolyogva mondták, hogy már lehet egybe csomagolni, egy párt alkotnak.”

Azt mondja, nem kell átküldenem a cikket a megjelenés előtt, mert bízik bennem. A fotósunkat kedves fiúnak látja, a nála megforduló diákokat türelmesnek és segítőkésznek. „Néha eszembe jut, hogy ha befejezem, elmehetnék más vendéglátósokhoz átadni nekik az ötleteimet, tapasztalataimat” – mondja vidáman. ♦

TERET ADUNK A VILÁG MEGISMERÉSÉHEZ.

NÉPRAJZI MÚZEUM

MÁR ÉPÜL!
LIGET.
Budapest

SZÍVVEL, LÉLEKKEL

25 éves a Béres Alapítvány

A Béres Gyógyszergyár Magyarország legnagyobb magyar tulajdonú gyógyszergyára, a hazai egészségmegőrző, betegségmegelőző piac vezető és meghatározó szereplője. A tulajdonos Béres család felelősséggel gazdálkodik a vállalatban felhalmozott anyagi és szellemi erőforrásokkal, ezt mi sem bizonyítja jobban, mint a folyamatos és dinamikus növekedés, a kezdeti egyetlen készítményből kialakult, közel 100 termékből álló paletta és a kivívott piaci pozíciók. Az üzleti sikerek mellett ugyanakkor arra is büszke a vállalat, hogy a Béres Alapítvány névadója erkölcsi örökségét is ápolja.

♦ „Ha segítséget kérnek tőled, és te tudsz segíteni, akkor azt megtenni kötelességed!” – tanította édesanyja id. dr. Béres Józsefnek, aki egész életét ennek az intellemtnek a szellemében élte. Ezt örököltette tovább az általa létrehozott Béres Részvénytársaságba is, és ezt a szellemiséget követve alapították – éppen 25 évvel ezelőtt, 1993-ban az emberi élet teljességét szolgáló Béres Alapítványt. A cél azóta is töretlen: segíteni a rászorulókat, támogatni az értékeket.

Az alapítvány elnöke, Béres Klára visszaemlékezése szerint már a Béres Részvénytársaság megalakulása óta rendszeresen keresték meg őket a gyógyulásukért küzdő emberek, hogy tanácsot vagy Béres Cseppet kérjenek tőlük – ők pedig adtak, amennyit csak tudtak. Ahogyan a vállalat híre növekedett, egyre több kérés érkezett, s a Béres Alapítványt azért hozták létre, hogy rendezettebben, összefogottan és főleg hatékonyabban tudják kezelni a megkereséseket.

AHOL ELKÉL A SEGÍTSÉG

Mivel a vállalat munkája eredendően a gyógyításhoz kötődik, a Béres Alapítvány is az egészségügyben nyújtja legjelentősebb támogatásait. Minden évben 100 000 üveg Béres Cseppet juttatnak el a rászorulóknak a legnagyobb országos karitatív szervezetek segítségével. 2003 óta pedig jótékonyági esteket is rendeznek, amelyek teljes bevételét egy-egy daganatos betegek gyógyítását végző intézménynek ajánlják fel korszerűsítésre, életmentő műszerek, gépek beszerzésére. Ugyanakkor az alapítvány kiveszi részét az oktatás támogatásából is, nagy hangsúlyt fektetnek a tehetséges, tanulni vágyó fiatalok megsegítésére az általános iskolától egészen az egyetemig.

Több intézményben Béres-ösztöndíjjal támogatják a legkiválóbb diákokat, illetve segítik a tudományos és oktatási munkát. Az alapítvány a kultúra terjesztésében is szerepet vállal, a magyar kulturális értékek megőrzésére és az e célt segítő kezdeményezésekre is figyel, és az elmúlt negyedszázad során számos művészt, rendezvényt, programot támogattak. Mindezekon kívül az egyetemes értékek védelmére is törekszenek, és segítik a határon túli magyarságot, valamint a katasztrófa sújtotta területeken élő és dolgozó embereket is.

”

AZ IGAZ DOLGOKRÓL NEMCSAK BESZÉLNÜNK KELL,
HANEM EZEKNEK AZ ÖRÖK ÉRTÉKEKNEK ÉRVÉNYT
IS KELL TUDNUNK SZEREZNI. EZ A KÜLDETÉSÜNK!

Béres Klára, a Béres Alapítvány elnöke

A 25 ÉV ALATT:

több mint 2600 civil szervezettel
kerültek kapcsolatba

több mint 2,5 millió Béres Cseppet
adományoztak a rászorulóknak

11 jótékonyági koncertet rendeztek

több mint 80 millió forint támogatást
nyújtottak daganatos betegeket ellátó
intézményeknek

közel 300 fiatal tanulmányait támogatták

több mint 330 kulturális esemény
létrejöttéhez járultak hozzá

több mint 170 kulturális kiadvány
megjelenését segítették.

JÓTÉKONYSÁGI KONCERT A LEUKÉMIÁS GYERMEKEK GYÓGYULÁSÁÉRT

A 25 éves Béres Alapítvány 2018. május 10-én jótékonyági koncertet rendez, amelynek teljes bevételét a Magyar Gyermekonkológiai Hálózat részére adományozza.

Időpont: 2018. május 10., csütörtök, 19.30
Helyszín: Zeneakadémia

Segítsen Ön is!

A koncertre támogatói jegyek a www.jegy.hu oldalon és az ismert jegyirodákban kaphatók.

Közreműködik a Budafoki Dohnányi Ernő Szimfonikus Zenekar, vezényel Hollerung Gábor, szólisták Vigh Andrea hárfaművész és Balázs János zongoraművész.

Program: Csajkovszkij: b-moll zongoraverseny, Debussy: Két tánc, Kodály: Galántai táncok.

További információ: www.beres.hu

(x)